

Kubitsch Áron

Integrációs alelnöki pályázat

Bemutakozás

Tanulmányaimat 2016 szeptemberében kezdtem meg az ELTE ÁJK-n. Elsőévesként – ahogy lehetett – 2017 tavaszán jelentkeztem diákmentornak, mert gólyaként nagyon inspirált a mentoraim munkája. Szerencsére – képességeimet elismerve – fel is vettek elsőre a szervezetbe. A mentorbevonó tábor után két barátommal egyetemben úgy döntöttünk, hogy jelentkezünk a Hallgatói Önkormányzat Tudományos és Kulturális Bizottságába, ahova szintén sikerült felvételt nyernem. Igaz a

bizottság magas létszámából kifolyólag nem volt sok feladatom, emellett idő közben arra is rájöttem, hogy sokkal inkább szeretek emberekkel foglalkozni – így az integrációt segíteni – mint kulturális programokat szervezni. Ennek ellenére úgy alakult, hogy a bizottság tagja maradtam, egészen addig, amíg az nem olvadt bele a Rendezvényes Bizottságba. A bizottságban töltött nem egész másfél év valamelyest rálátást adott a Hallgatói Önkormányzat működésére. Azóta is életem szerves részét képezi az ÁJK-n lévő integrációs feladatokban való részvétel: Harmadik éve vagyok diákmentor, kétszer voltam mentorképző és kétszer vettem részt az ÁJK HÖK Szabadegyetemen csoportvezetőként. A mentorprogram rengeteget segített nekem is az integrációban, hiszen nagyon sok új emberrel ismerkedhettem meg és sok új baráttra tettem szert; emellett évről évre hús új embert is megismerhettem, hiszen minden év szeptemberétől 3-4 diákmentor (és 1-2 oktatómentor) felel kb. egy hús fős gólyacsoportért. Ezért sem volt kérdés, hogy képzőként hozzá akartam tenni a mentorok utánpótlásának biztosításához. A szabadegyetemen csoportvezetőnek lenni, talán egy kicsit nehezebb feladat, hiszen ott

olyan emberekért is felelni kell, akik akár már évek óta a Karra járnak. Ez egy érdekes feladat volt az átlag mentori teendők után, azonban kifizetődő volt, hiszen itt nem csak mentorokkal és gólyákkal, hanem más egyetemi polgárokkal is találkozhattam.

Motiváció

Ahogy említettem, mentoraim munkája nagyban inspirált, hogy én is komolyabban foglalkozzak az ÁJK-n folyó integrációval. Miután a karon megrendezésre kerülő Orientációs Napokon háromszor is közreműködtem és két tanévet is végig csináltam diákmentorként, a sok pozitívum mellett nyilvánvalóan találoztam olyan problémákkal, amelyek kiküszöbölhetőek lennének. Egy évvel ezelőtt egy jó barátom ültette a bogarat a fülembe, hogy talán magasabb szinten is foglalkoznom kéne az integráció megszervezésével, és pályáznom kellene az integrációs alelnöki pozícióra. Azóta sokat érlelődött bennem a gondolat, volt időm átgondolni mit és hogyan változtatnék meg abból, ami rosszul, és mit tartanék meg abból, ami teljesen jól működik.

A döntést idén, az Orientációs Napok után hoztam meg, amikor olyan problémákkal szembesültem, amelyekkel – noha a rendszer összességében jól működik – lehetne mit kezdeni. Miért ne merhetnénk nagyobbát álmodni? Miért ne lehetne egy eleve jól működő rendszert megpróbálni tökéletesíteni? Úgy gondolom, az új tervek kidolgozásánál – mivel sok dolgot belülről, a program gyakorlati oldaláról láttam mentorként – könnyebben tudnám elképzelni, mi lesz az elméletből, amikor azt átültetjük a gyakorlatba. Ezzel talán előnyt élveznék azzal szemben, aki úgy felel az integrációért, hogy a rendszer belső részével előtte még nem találkozott.

Megőrzés vs. újragondolás

Pályázatom három fő gondolatra épül. Természetesen ezek a gondolatok sok átfedést mutatnak. Az első gondolat a megőrzés vs. újragondolás. Vannak koncepciók (és szerencsére ebből van több), amit mindenképpen meg kell tartani, hiszen egy jól működő rendszert nem kell eltörölni, és a nulláról valami teljesen újat építeni. Azonban vannak olyan konkrét ügyek, melyek kapcsán az integráció zökkenőmentesebb és hatékonyabb működéséhez változásokra van szükség.

- **1. Megőrzés:**

- **Mentorfelvételi rendszer:** A mentorfelvételi rendszer kereteit és formáit személy szerint megőrizném. Kifejezetten jó gondolatnak találom, hogy a felvételi eljárás legelejére odakerült egy szóbeli forduló, emellett a pár alkalmas képzés (ami később lehetne akár több, mint három) és a tábor koncepciója abszolút hasznosnak bizonyulnak. Azonban szerintem a felvételi eljárás végén lévő szavazást szigorítani kell a tekintetben, hogy kik szólhatnak fel, és kik szavazhatnak.
- **Orientációs Napok:** Az Orientációs Napok egy olyan program, amely évek óta a gólyatábort hivatott pótolni. Hiszen a gólyák ezen a programon ismerkednek meg először társaikkal, itt ráadásul a szakmaisághoz is közelebb kerülhetnek, mint egy gólyatáborban. Természetesen egy táborban a legközvetlenebb az ismerkedés, azonban így, hogy erre nincs lehetőség, az ON ezeket az elvárásokat teljes mértékig kiszolgálja. A koncepció, hogy a három nap az integrációról, a szakmaiságról és a szervezetekről szól, véleményem szerint tökéletes. Egyes programokat (pl. law and the city, számháború) itt is jobban átgondolnék, azonban pályázatomban nincs lehetőségem minden elképzelésem részletes kibontására.
- **Opinion:** Az Opinion véleményem szerint a tavaszi félév egyik leghasznosabb programja. Itt van lehetőség arra, hogy a mentorok elmondhassák a véleményüket arról, hogy mit és hogyan kell megváltoztatni az azt követő Orientációs Napok gyakorlatában. Ezt a programot csak tovább és tovább kell fejleszteni, minél több helyről becsatornázni a véleményeket, az elhangzottakat átgondolni, és – ha úgy van – a gyakorlatba is beültetni azokat. Nagyon fontos, hogy ennek a programnak a létéről nem csak a mentoroknak, és a HÖK szervezetrendszerébe tartozóknak kéne tudnia, hanem minden egyetemi polgárnak, hogy ők is elmondhassák a véleményüket. Éppen ezért a program marketingjére is nagyon fontos lenne ráfeküdni.

- **2. Újragondolás:**

- **Mentorprogramon belüli integráció:** Mint említettem, a mentorfelvételi rendszer koncepcióját nagyjából rokonszenvesnek találom, azonban nagyon fontos, hogy a

kiválasztási időszak után, a régebbi és az újonnan felvett mentorok jobban megismerjék egymást. Idén nyáron (2019. július) a HÖK Academy egy nagyon jó ötletnek bizonyult ezen a téren; itt ugyanis esélyünk lett volna megismerni egymást (hiszen ez volt az első közös programja a régi és új mentoroknak), ráadásul szakmai képzéseken is részt vehettünk. Ez azonban akkor lenne igazán hasznos, ha visszatérnénk a mentortábor koncepciójához. A HÖK Academy programpontjait felhasználva – és esetleg tovább gondolva – a mentorprogramon belüli integrációt – mint célt – egy tábor keretében tudnánk elérni, így a mentorok közötti egység is újra erőssé válhatna. Alelnökként mindent megtennék azért, hogy jövő nyáron egy ilyen tábor megrendezésre kerüljön.

- **Mentorok érdekérvényesítése:** Az elmúlt évben sajnos a mentorok és a vezetőség között sokszor félúton elhalt a kommunikáció. Szerintem ez főként azért történhetett meg, mert nem volt annyi lehetőség arra, hogy a mentorok a gólyák pozitív és negatív véleményeit, vagy akár a saját tapasztalataikat becsatornázhassák. Azt gondolom, ehhez megfelelő platformot kell biztosítani, amelyhez nincs jobb, mint egy mentorgyűlés. Ezért az lenne a legcélszerűbb, ha a mentorgyűléseket nem csak eseti jelleggel, hanem minden hónapban megtarthatnánk, ezzel a mentoroknak elegendő lehetősége lenne kifejtetni az integrációval kapcsolatos elképzeléseiket. Így a vezetőség első kézből értesülne az őket ért pozitív és negatív kritikákról, továbbá el tudná mondani a véleményét, iránymutatását.

Átláthatóság

Pályázatom második fő pillére az átláthatóság, mely alatt, egyfelől az integrációs alelnök és a mentorprogramért felelős referens feladatkörének logikus elválasztása, másfelől az Integrációs Bizottság átláthatóbb és összehangoltabb munkája értendő.

- **Integrációs alelnök – mentorprogramért felelős referens:** Véleményem szerint a mentorprogramért felelős referens és az integrációs alelnök feladata nincs teljesen elhatárolva, legalábbis a gyakorlatban semmiképp sem. Arra lenne szükség, hogy a mentorprogrammal és az integrációval kapcsolatos ügyeket részletesen

szétválasszuk e két tisztség között, ezzel három kategóriát létrehozva. Az első kategóriába a kizárólag az alelnökhöz tartozó ügyek, a másodikba a kizárólag a referenshez tartozó ügyek, míg a harmadikba a közös ügyek tartoznának. Az egészben azonban az a legfontosabb, hogy ez a gyakorlatban is megjelenjen. Természetesen mind a három esetben ezeket egy hármastanácskozásnak kell megelőznie, ahol a HÖK elnök – a legitimitás és a vezetői szerep miatt – képviseli az elnökség álláspontját, az integrációs alelnök a szakmai háttéréért képviseli, a mentorprogramért felelős referens pedig a mentorok véleményét csatornázza be.

- **Az Integrációs Bizottság létszáma:** Ki kell mondani: az Integrációs Bizottság sokkal több főből áll, mint amilyen mennyiségű munka rájuk hárul. Nem jó az, ha három-négy ember végzi el azt, amit tíz főnek kéne, ahogy az sem, ha egyik személynek sincs semmi feladata, mivel a munkát tíz felé osztják. Amennyiben alelnök lennék, rajtam kívül öt embernek lenne helye az Integrációs Bizottságban. Így mindenki elég feladatot kaphatna, és senki sem lehetne ott, csak azért, mert a jelentkezési időszakban felvették.

Utánpótlás:

Pályázatom harmadik, és egyben az integráció egyik legfontosabb pillére, az utánpótlás. Az ÁJK-n lévő integráció központi szervezete a mentorprogram, melyre hatalmas hangsúlyt kell fektetni. Éppen ezért fontosnak tartom a mentorprogramban részt vevők és a HÖK szervezetrendszer embereinek utánpótlását.

- **Pontrendszer betartatása:** Egyfelől mindenki érdeke, hogy a mentorprogramban olyan személyek vegyenek részt, akik a legnagyobb odafigyeléssel, odaadással és lelkiismeretességgel viszonyulnak a gólyák, mentortársaik és maga a mentorprogram felé. Éppen ezért fontos, hogy az évek során sokszor átalakított pontrendszert megvizsgáljuk – és, ha az a vezetőségnek és a mentorprogramnak is megfelel – akkor azt következetesen tartjuk is be. Az elmúlt években sajnos túl kevés olyan mentor volt, aki a pontrendszer által megadott követelmény teljesítésének hiánya miatt került ki a mentorprogramból. Tudjuk, hogy a mentorprogramról úgy hírlük, olyan, mint egy nagy család, azonban ez egy szervezet is, ahol bizonyos játékszabályoknak meg kell felelni. Amennyiben ezek a szabályok nincsenek betartva, egyfelől ezek veszítenek jelentőségükből, és a szervezet tagjai

számára is komolyan vehetlenné válnak; másfelől olyan személyektől vesszük így el a lehetőséget, akik igazán lelkiismeretesen végeznék a feladatukat.

- **Mentorfelvétel:** A megfelelő mentor-utánpótlás első lépése, az olyan személyek eltávolítása a programból, akik nem elég odaadóan végzik a dolgukat. A második lépés azonban az, hogy ezeket a megfelelő személyekkel kell pótolni. Ehhez, azt hiszem, egy viselkedés elemző szakember segítségére is szükségünk van a képzési időszak során. Nagyon fontos, hogy a mentorprogramban kifejezetten olyan emberek vegyenek részt, akik nem a bulikért, a csajokért/fiúkért, vagy akár csak a társaságért jelentkeznek, hanem azonosulni tudnak a szervezet fő céljával, az integrációval; és ellátják az ezzel járó feladatokat.
- **Szervezetrendszerbe való integrálás:** Nagyon fontos, hogy motivált, elhivatott embereket találjunk a HÖK és a mentorprogram felvételi eljárása során. Ennek első lépése, hogy kedvet csinálunk az ÁJK-n ezekhez a szervezetekhez, a második, hogy az utánpótlás rendszert újragondoljuk, és szisztematikusan átalakítjuk, hogy az megfelelően hatékony legyen.

Záró gondolatok:

Pályázatom három fő pillérének egyes pontjai sokszor találkoztak egymással, azonban megpróbáltam egy bizonyos logika alapján szétválasztani azokat az ügyeket, melyekről szerintem érdemes beszélni. Igaz, csak a nagyobb horderejű dolgokat fejtettem ki, azonban az itt említést nem kapott ügyeket is fontosnak tartom. Azt gondolom, ha ennek hatására a véleményem szerint megreformálandó pontok csak gondolati síkon is felmerülnek, a pályázat megírásának már volt értelme. Természetesen ígéretet nem tudok tenni, hogy minden ügy, melyet kifejtettem, szándékom szerint fejlődne majd, azonban annyit mondhatok, hogy alelnökként – a többi integrációra ráhatást gyakorló személlyel kooperálva – mindent megtennék ezért.

Köszönöm, hogy elolvastátok pályázatomat!